

Arrest

nr. 293 148 van 23 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 2 november 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 18 november 2020 om internationale bescherming. Op 12 januari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een soenniet van Koerdische origine, afkomstig uit het dorp Hamad Agha, district Tel Afar, provincie Ninewa, Centraal-Irak. Omwille van de

inval van Islamitische Staat (IS) vluchtte u samen met uw ouders, broers en zussen naar de regio van Zakho in de Koerdische autonome regio (KAR). Daar verbleven jullie in een verlaten huis. In 2019 keerden jullie terug naar jullie dorp dat onder controle stond van "Hashd al-Shaabi" (ook gekend onder de afkortingen PMU, PMF). U vernam dat zij u gedwongen wilden rekruteren waarop u en uw familieleden besloten om jullie dorp opnieuw te verlaten. Op 23 oktober 2020 reisden jullie naar Turkije. U reisde alleen verder naar Europa en kwam uiteindelijk in België aan waar u op 18 november 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. Sinds december 2020 heeft u geen contact meer met uw familieleden.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele identiteitskaart voor en een kopie van een medisch document betreffende een breuk die u opliep aan uw arm.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend en dat u evenmin in aanmerking komt voor het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit uw verklaringen blijkt dat u claimt niet te kunnen terugkeren naar uw dorp uit vrees om gedwongen gerekruteerd te worden door "Hashd al-Shaabi".

Wat deze claim betreft moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat Hashd al-Shaabi in het verleden over het algemeen geen rekruten onder dwang inlijfde. Het CGVS beschikt niet over informatie dat deze gang van zaken fundamenteel veranderd zou zijn. U dient dan ook concrete en overtuigende elementen aan te brengen waaruit geconcludeerd kan worden dat u persoonlijk wel het slachtoffer werd van gedwongen rekrutering door Hashd al-Shaabi. Er moet evenwel worden vastgesteld dat u hier niet in slaagt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u via uw zus vernam dat Hashd al-Shaabi u gedwongen wilde rekruteren. Zij zou dit van uw moeder vernomen hebben die het dan weer gehoord zou hebben van uw vader (CGVS, p. 7). Uw vader zou u nooit enige details hebben verteld. Dit is een bijzonder vage, weinig overtuigende en onwaarschijnlijke gang van zaken indien u daadwerkelijk gevisieerd werd door Hashd al-Shaabi met het oog op gedwongen rekrutering. Wie uw vader dan precies benaderd zou hebben weet u niet. Waar dit gebeurd zou zijn weet u evenmin. Hoe zij uw vader gesproken zouden hebben kunt u niet zeggen. Zelf blijkt u nooit contact te hebben gehad met leden van Hashd al-Shaabi (CGVS, p. 5-9).

Ter volledigheid kan nog worden opgemerkt dat uw kennis over Hashd al-Shaabi bijzonder beperkt en soms foutief is. Uit uw verklaringen blijkt dat u hen beschouwt als een louter sjjiitische terroristische groepering. Dit klopt niet. U kent slechts twee militia's die deel uitmaken van Hashd al-Shaabi. Dat is zeer beperkt gezien de daadwerkelijke samenstelling van Hashd al-Shaabi. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u niet op de hoogte bent van het feit dat Hashd al-Shaabi ook meerdere militia's omvat die bestaan uit de verschillende Iraakse etnische en religieuze minderheden.

Gezien bovenstaande vaststellingen moet er worden geconcludeerd dat u geen concrete en overtuigende elementen kunt aanbrengen waaruit blijkt dat u persoonlijk daadwerkelijk het slachtoffer werd van gedwongen rekrutering door Hashd al-Shaabi en/of waaruit zou kunnen blijken dat dit in de toekomst alsnog het geval zal zijn. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. Aangezien u geen andere asielmotieven aanhaalt komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § a) of b) van de vreemdelingenwet.

Uw claim dat u geen contact meer hebt met uw familieleden verandert hier niets aan. Het betreft hier een louter blote bewering en een voorgehouden situatie die blijkbaar het gevolg is van logistieke of financiële problemen (CGVS, p. 3, 4).

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie evenmin wijzigen. Uw identiteitskaart is een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doet geen uitspraak over het door u ingeroepen asielmotief. Het medisch document toont hoogstens aan dat u een breuk opliep in uw arm, niets meer niets minder.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers in gevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie

Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de controle over de provincie verdeeld is over verschillende veiligheidsactoren en niet overeenkomt met de officiële grenzen ervan. Zo staan de districten Akre en Sheikhan onder de controle van de Kurdistan Regional Government (KRG), die verder ook de feitelijke controle heeft over delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdaniya. Er is een aanzienlijke fragmentatie onder de aanwezige veiligheidsactoren. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), en de Koerdische peshmerga zijn ook tal van andere lokale, al dan niet onafhankelijk opererende, milities actief die vaak slechts kleine delen van een gebied controleren. De fragmentatie van de veiligheidsactoren en de ontoereikende controle over hen door de centrale overheid kan voor problemen zorgen. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie Ninewa vinden veiligheidsincidenten plaats, het merendeel in het district Mosul. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel relatief laag. Burgerslachtoffers vielen voornamelijk bij gerichte moorden en ontploffingen van oude munitie of improvised explosive devices (IED's).

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Ninewa behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak gehad. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars. ISIS gebruikt de provincie ook als een logistieke hub. In de provincie Ninewa worden er naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS ook grondoperaties door de PMF en ISF tegen de organisatie uitgevoerd. Omgekeerd voerde ISIS op haar beurt aanvallen uit op de aanwezige veiligheidsactoren en op burgers. Uit de beschikbare informatie kan worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers dat bij dergelijke acties valt, beperkt is.

Daarnaast viel de Turkse luchtmacht in de eerste negen maanden van 2021 in de districten Sinjar, Sheikhan en Akre stellingen aan van de Koerdische PKK en de aan hen gelieerde YBS (Eenheden voor de Verdediging van Sinjar), gewapende eenheden van de Yezidi gemeenschap die officieel deel uitmaken van de PMF. Naar aanleiding van de aanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Voor zover de beschikbare informatie hierover gegevens bevat, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, beperkt is.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat ruim 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. Ninewa is in 2021 nog steeds de provincie waar het hoogste aantal IDP's, 256.034 personen, verblijven. Voorts waren er eind september 2021 ruim 1.9 miljoen personen teruggekeerd naar de provincie. Dit komt overeen met 74% van de totale populatie ontheemden. Het gros van deze terugkeerders werd in Mosul geregistreerd. Er zijn echter nog 669.133 personen afkomstig uit Ninewa ontheemd, wat eveneens het grootste aantal is over al de Iraakse provincies heen. De terugkeerratio varieert per district. De aanwezigheid van lokale milities kan in Ninewa een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst; een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling; het gebrek aan verzoeningsinitiatieven die potentiële wraakacties dienen op te vangen; en het ontbreken van de nodige documenten worden onder meer aangehaald als

redenen om niet terug te keren. In maart 2021 heeft de Iraakse overheid een actieplan gelanceerd om de vluchtelingenkampen te sluiten en de IDP's te helpen met hun terugkeer. In oktober 2020 werd het akkoord van Sinjar ondertekend door de centrale Iraakse overheid en de KRG. Het doel van dit akkoord is om de veiligheid en stabiliteit in de regio te herstellen door de ISF hiervoor verantwoordelijk te maken en andere gewapende groepen (zoals de PKK en PMU) op te roepen de regio te verlaten, en om de terugkeer van de Yezidi te bevorderen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak *D. et al. v. Roemenië* van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken *J.K. et al. v. Zweden* (zaak nr. 59166/12) en *A.G. v. België* (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstige Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat ook in de voormelde County Guidance Note wordt aangegeven dat de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn zou lopen

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens is verzoeker van oordeel dat de commissaris-generaal een manifeste appreciatiefout heeft gemaakt.

Verzoeker citeert artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet en stelt dat er geen grondige analyse werd uitgevoerd van de relevante informatie die door hem werd voorgelegd, rekening houdend met zijn specifieke profiel, en dat de commissaris-generaal een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie voor hem te weerhouden en een gedeeltelijke analyse te maken van de relevante feiten.

Verzoeker meent dat de grieven van de commissaris-generaal niet draagkrachtig zijn, in het bijzonder omdat er volgens hem geen rekening werd gehouden met zijn leeftijd, het tijdsverloop en zijn ongeschoold profiel (*sic*). Deze elementen kunnen zijn verschillende lacunaire verklaringen uitleggen, aldus verzoeker.

Aangaande zijn vrees voor rekrutering door Al-Hashd Al-Shaabi, geeft verzoeker aan dat hij zijn verklaringen ter zake wenst te herhalen, namelijk dat leden van deze groep zijn familie hadden benaderd en wensten dat hij zich bij hen aansloot om aan hun zijde te vechten. Hij stelt dat hij in geval van terugkeer naar Irak opnieuw met deze groep zou worden geconfronteerd, gezien hun sterke aanwezigheid in zijn provincie van herkomst, Ninewa. Bovendien zou hij geen aanspraak kunnen maken op bescherming van de Iraakse autoriteiten, zo stelt verzoeker onder verwijzing naar het rapport “*Country Guidance Iraq 2021*” van EASO, waaruit hij citeert. In deze omstandigheden en rekening houdend met de veiligheidssituatie in Ninewa zijn er volgens verzoeker genoeg elementen om zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

Hij wijst verder op hetgeen in de proceduregids van UNHCR kan worden gelezen over het objectieve en het subjectieve element van de vrees en meent dat dit laatste element in de bestreden beslissing niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld. Het is duidelijk dat zijn persoonlijke achtergrond van groot belang is voor de beoordeling van deze vrees, aldus verzoeker.

Aangaande de algemene veiligheidssituatie in Irak en verzoekers provincie van herkomst, Ninewa, citeert verzoeker vervolgens uit rapporten van EUAA en International Crisis Group.

Tot slot geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel.

2.1.2. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) voor bijkomend onderzoek.

2.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van

11 juli 2003, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht. De Raad wijst er bovendien nog op dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven. Voorts acht verzoeker artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden, doch laat hij na te verduidelijken op welke wijze dit artikel, dat het toepassingsgebied van deze wet omschrijft, door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.2.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij werd genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn vrees voor gedwongen rekrutering door Al-Hashd Al-Shaabi, nu (i) uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Al-Hashd Al-Shaabi in het verleden over het algemeen geen rekruten onder dwang inlijfde en verzoeker geen concrete en overtuigende elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij persoonlijk daadwerkelijk het slachtoffer werd van gedwongen rekrutering door Al-Hashd Al-Shaabi en/of waaruit zou kunnen blijken dat dit in de toekomst alsnog het geval zal zijn, (ii) zijn claim dat hij geen contact meer heeft met zijn familieleden hier niets aan verandert, daar het een louter blote bewering betreft en een voorgehouden situatie die blijkbaar het gevolg is van logistieke of financiële problemen, en (iii) zijn documenten bovenstaande appreciatie evenmin kunnen wijzigen, en omdat (B) er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en er geen elementen zijn of door verzoeker worden aangebracht die erop wijzen dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door dergelijk risico. Deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen kan niet worden aangenomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Irak, in 2020 te hebben verlaten uit vrees voor gedwongen rekrutering door Al-Hashd Al-Shaabi en samen met zijn ouders, broers en zussen naar Turkije te zijn gevlucht. Verzoeker zou vervolgens alleen zijn verder gereisd naar Europa en sinds december 2020 geen contact meer hebben gehad met zijn familie.

De Raad is na lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker zijn voorgehouden vrees voor gedwongen rekrutering door Al-Hashd Al-Shaabi niet aannemelijk maakt.

Te dezen motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Wat deze claim betreft moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat Hashd al-Shaabi in het verleden over het algemeen geen rekruten onder dwang inlijfde. Het CGVS beschikt niet over informatie dat deze gang van zaken fundamenteel veranderd zou zijn. U dient dan ook concrete en overtuigende elementen aan te brengen waaruit geconcludeerd kan worden dat u persoonlijk wel het slachtoffer werd van gedwongen rekrutering door Hashd al-Shaabi. Er moet evenwel worden vastgesteld dat u hier niet in slaagt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u via uw zus vernam dat Hashd al-Shaabi u gedwongen wilde rekruteren. Zij zou dit van uw moeder vernomen hebben die het dan weer gehoord zou hebben van uw vader (CGVS, p. 7). Uw vader zou u nooit enige details hebben verteld. Dit is een bijzonder vage, weinig overtuigende en onwaarschijnlijke gang van zaken indien u daadwerkelijk gevisieerd werd door Hashd al-Shaabi met het oog op gedwongen rekrutering. Wie uw vader dan precies benaderd zou hebben weet u niet. Waar dit gebeurd zou zijn weet u evenmin. Hoe zij uw vader gesproken zouden hebben kunt u niet zeggen. Zelf blijkt u nooit contact te hebben gehad met leden van Hashd al-Shaabi (CGVS, p. 5-9).

Ter volledigheid kan nog worden opgemerkt dat uw kennis over Hashd al-Shaabi bijzonder beperkt en soms foutief is. Uit uw verklaringen blijkt dat u hen beschouwt als een louter sjiiitische terroristische groepering. Dit klopt niet. U kent slechts twee milities die deel uitmaken van Hashd al-Shaabi. Dat is zeer beperkt gezien de daadwerkelijke samenstelling van Hashd al-Shaabi. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u niet op de hoogte bent van het feit dat Hashd al-Shaabi ook meerdere milities omvat die bestaan uit de verschillende Iraakse etnische en religieuze minderheden.

Gezien bovenstaande vaststellingen moet er worden geconcludeerd dat u geen concrete en overtuigende elementen kunt aanbrengen waaruit blijkt dat u persoonlijk daadwerkelijk het slachtoffer werd van gedwongen rekrutering door Hashd al-Shaabi en/of waaruit zou kunnen blijken dat dit in de toekomst alsnog het geval zal zijn. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. Aangezien u geen andere asielmotieven aanhaalt komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § a) of b) van de vreemdelingenwet.

Uw claim dat u geen contact meer hebt met uw familieleden verandert hier niets aan. Het betreft hier een louter blote bewering en een voorgehouden situatie die blijkbaar het gevolg is van logistieke of financiële problemen (CGVS, p. 3, 4).

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie evenmin wijzigen. Uw identiteitskaart is een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doet geen uitspraak over het door u ingeroepen asielmotief. Het medisch document toont hoogstens aan dat u een breuk opliep in uw arm, niets meer niets minder.”

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in het louter poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het in algemene zin verwijzen naar de sterke aanwezigheid van Al-Hashd Al-Shaabi in zijn provincie van herkomst, waarmee hij echter de bevindingen van de commissaris-generaal niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Waar verzoeker zonder meer stelt dat de lacunes in zijn verklaringen kunnen worden verklaard door zijn leeftijd, het tijdsverloop en zijn “ongeschoold profiel”, blijft hij in gebreke dit uiterst summiere betoog nader uit te werken of toe te lichten. De Raad merkt op dat verzoeker ten tijde van zijn voorgehouden vertrek uit Irak 22 jaar oud was, zodat niet kan worden ingezien hoe zijn leeftijd de vastgestelde lacunes en gebreken in zijn kennis aangaande de feiten waarop hij zich in het kader van zijn beschermingsaanvraag beroept zou kunnen verklaren of verschonen. Bovendien kan gelet op zijn verklaring tot de zesde graad van het

lager onderwijs naar school te zijn gegaan niet blijken dat hij een “*ongeschoold profiel*” heeft (administratief dossier, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 11). De Raad benadrukt dat hoe dan ook van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar dergelijke gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed zijn op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat hij bij machte zou moeten zijn deze gebeurtenissen, ook in een later stadium, op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Verzoeker laat veder na te verduidelijken in welke zin “*zijn persoonlijke achtergrond*” een ander licht kan werpen op de gedane vaststellingen.

Verzoekers summier en zwak betoog is niet dienstig om de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, en op grond waarvan de commissaris-generaal met reden besluit dat verzoeker zijn voorgehouden vrees voor gedwongen rekrutering door Al-Hashd Al-Shaabi niet aannemelijk maakt, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In het licht van voorgaande vaststellingen is de vraag of verzoeker al dan niet de bescherming van zijn nationale autoriteiten kan inroepen *in casu* niet relevant.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.2.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Irak.

2.2.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

2.2.5.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van mei 2019 als uit de *EUAA Country Guidance: Iraq* van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Ninewa geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde *EUAA Country Guidance Note* over Irak van juni 2022 (p. 210-212).

De informatie die verzoeker citeert in zijn verzoekschrift is, voor zover zij al specifiek betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop bovenstaande analyse is gebaseerd en kan daaraan dus geen afbreuk doen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Ninewa. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker betwist deze motieven van de bestreden beslissing niet en doet er derhalve geen afbreuk aan.

Daar verzoeker niet aantoont dat hij, al dan niet omwille van persoonlijke omstandigheden, in zijn land en regio van herkomst een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, is de vraag of zijn nationale autoriteiten al dan niet in staat zijn om effectieve bescherming te bieden *in casu* niet relevant.

2.2.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Badini machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de

bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BOUALLOUCH,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BOUALLOUCH

S. WILLAERT